

Lov og Evangelium

Nr. 1

JANUAR 2007

43. årgang

– *Jeg er!*

Av Dag Rune Lid

Et nytt og ukjent år ligger foran. Mye kan endre seg og mye kan skje i våre liv. Hør da hva Herren sier: – Jeg er! (2Mos 3:14) Herren er evig! Herren er uforanderlig! Herren er trofast! Tenk det: Herren er alltid virksom i nåtid!

Jerusalems murer nedrevet

Da Nehemja var i Persia, fikk han besøk av sin bror, som kunne fortelle triste nyheter: «Jerusalems murer er nedrevet og portene oppbrent» (Neh 1:3). Slik var situasjonen blitt for folket som var befridd fra fangenskapet i Babel. Nå hadde de ingen beskyttelse mot fienden.

Er det ikke nettopp slik i vårt kjære Norge? «Jerusalems murer» som skulle være til vern, er revet ned i folket vårt. Guds ord fjernes fra hjem, skole og samfunn. Resultatet er at hjertene blir et lett bytte for fienden. Det er ingen «murer» til vern.

Bønn og faste

Hva gjorde Nehemja med sin nød? Han bøyde sine knær. Dag og natt var han i bønn og faste for himmelens Guds åsyn (1:4). Han ropte til ham som har all

makt i himmel og på jord, og bekjente sitt frafall fra Herren og minnet ham om hans løfter.

Nehemja var tjener hos kong Artaxerxes. Det gikk fire måneder i bønn og arbeid – og det var svar underveis fra himmelen. Det skjedde noe underlig. Gud bøyde kongens hjerte. Nehemja fikk legge sin nød frem for ham. Hva skjedde? Herren gjorde det umulige mulig! Nehemja fikk alt han trengte for å reise hjem og bygge opp igjen Jerusalems murer.

Hindringer i arbeidet

Fienden prøvde på alle mulige måter å hindre arbeidet, men Nehemja stod frimodig frem og ropte ut til folket at de måtte komme i gang igjen med byggingen. Han trøstet dem med at Gud ville la det lykkes: «Vær ikke redd dem, tenk på Herren, den store og forferdelige. Og kjemp for deres brødre, deres sønner og døtre, deres hustruer og deres hjem!» Etter 52 dagers bygging stod muren ferdig tross utallige angrep. De fikk erfare at Gud var underets Gud!

→

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lektannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Vidjeveien 35, 4310 Hommersåk. Tlf. 51 62 26 53
E-post: magekang@online.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytre misjonsarbeid i Moldova.

Formann: Dag Rune Lid, Furufølten 30
5600 Norheimsund. Tlf. 56 55 26 72
E-post: drlid@online.no

Sekretær: Ingar Gangås
Furustua, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50. Mobil 901 51 234
E-post: ingang@c2i.net

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland
4360 Varhaug. Tlf. 51 43 04 06
E-post: tskydland@yahoo.no
Bankgiro: 3204 10 10222
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lektannsmisjonsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
Tlf. 33 36 17 70. Fax 33 36 17 71
Bankgiro: 3000 16 68516
E-post: bibelskolen@nll.no
Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

Bønnens makt

I en tale om bønn, sier Ludvig Hope: «Når alle veier her på jord er stengt for oss, når all vår kraft er knust, kan vi folde våre hender, be i Jesu navn og få. Når krigsmakt, pengemakt og menneskeklokskap har blitt avmakt, da går den troende til Gud og finner lys, hjelp og styrke».

Moses bad, og Israels fiender ble slått. Josva bad, og solen stod stille i Gibeon og månen i Ajalons dal. Josafat bad, og tre stormakter lå knust for hans føtter uten sverdslag. Elias bad, og det regnet ikke på tre og et halvt år. Han bad igjen, og det kom regn. Peter sine venner bad, og lenkene falt av ham og jernportene i fengslet gikk opp av seg selv.

Samvittighetsvekkelse

Det blir sagt at da Gud begynte sitt veldige arbeid som førte til de enorme vekkelsene i Kina på begynnelsen av forrige århundre, begynte det med bønnevekkelser. Guds folk kom på kne, og Gud reiste opp profettrøster fra himmelen, som sa: Så sier Herren! Deretter kom mektige samvittighetsvekkelser, som mange steder har vart til denne dag.

Underets Gud

Gud er den samme i 2007! Om det åndelig sett er belgmørkt, kan han som er verdens lys forandre bygder, byer, folk og land. Derfor – la oss som Nehemja utøse våre hjerter for ham som fortsatt er underets Gud! Da vil også vi få erfare det samme som Nehemja, at ingen makt i verden kan hindre Guds verk!

L&E

Hemmelig synd

Av Ingar Gangås

Grunnen til sløvheter og åndsfattigdom i den enkeltes liv og i forsamlingen i vår tid, kan være skjult eller hemmelig synd.

David var i en slik situasjon før profeten Natan kom med dommen over det han hadde gjort mot Batseba og Urias. Guds hånd lå tungt på ham. Livsgleden og samvittighetsfreden var borte. Skjult synd hadde ført til at livskraften var forsvunnet.

I dette nummer av bladet finner du artikler som advarer mot synd mot det sjette bud. Kanskje du nettopp er en av dem som bærer på tunge byrder, noe som du skulle ha gjort opp og fått tilgivelse for. Det er farlig å flørte med synden, og det er livsfarlig å bli værende i den. Én ting er at syndens følger vil forfølge deg hele livet, men det verste er at uoppgjort synd fører skyld og straff med seg. Du står i unåde hos Gud og går fortapt.

Er det tilgivelse å få? Da Jesus kom, var det for å frelse sitt folk fra deres synder. Han bar våre synder opp på korset. Der var også dine synder med. Gud kan tilgi fordi Jesus har sonet og betalt. «I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndenes forlatelse etter hans nådes rikdom» (Ef 1:7).

Evangeliet er det glade budskap om syndenes forlatelse, at Jesus har båret dommen og tatt straffen for alle dine synder.

L&E

«For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv»

(Joh 3:16).

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, jan. 2007

– Jeg er!	Av Dag Rune Lid	side 1
Hemmelig synd.	Av Ingar Gangås	side 3
Det kristne ekteskap.	Av Carl Fr. Wisløff	side 4
Det sjette bud.	Av Sigbjørn Agnalt	side 5
Jesus – det troverdige vitne.	Av Rune Söderlund	side 7
Hold dere borte fra hor!	Av Hans-Henrik Brix	side 9
Tenk på hva du har i vente!	Av Per Bergene Holm	side 12
La deg ikke underholde av synden!	Av Eivind Gjerde	side 13
Abraham trodde Gud.	Bibeltime ved Ingar Gangås	side 15
Jesu sår.	Av Erling Ruud	side 20

Det kristne ekteskap

Av Carl Fr. Wisløff

1. Tessalonikerbrev 4:3 ff

Det kristne ekteskap har fra første stund av vært en grunnpilar i Herrens menighet. Der hvor mann og hustru lever sammen i tro på Jesus, ber sammen til Gud, og oppdrar sine barn til å be til Jesus – der bor Guds Ånd. Slike hjem er dyrebare i Guds øyne.

Alle våre ekstra tiltak og aksjoner til sammen kan ikke bety så mye for Guds rikes sak i verden, som de kristne hjem.

Nettopp derfor vil djevelen sette alt inn på å ødelegge de kristne hjem. Vi ser ham gå til stormangrep nettopp her.

Djevelen vil få menneskene – også kristne unge mennesker – til å tro at et lovlig ekteskap er en ren formalitet, som en ikke trenger bry seg så mye med. Der-som de to er glad i hverandre, behøver de da gå til prest eller byfogd før de lever sammen? Er det så nøye?

Svaret på dette spørsmål finner vi i ordet vi nettopp leste. Enhver skal finne seg sin egen ektemake, står det. Din venn er ikke din ektemake. Din venninne er ikke din ektemake. Det må være klart for alle.

Annet samliv enn det mellom ekte-feller, kaller Bibelen her for hor. Og

Guds ord sier klart at Herren ikke vil la dem få det evige liv som lever i hor (1Kor 6:9).

La oss be for de kristne hjem. La oss be om at unge kristne – og eldre med – må se hele sitt liv i Guds ords lys. Det er så mye tåke i dag, så mye vranglære og så mye forførelse. Far ikke vill! Må Gud velsigne alle kristne til å følge Guds vilje – ikke verdens eksempel!

Gud vil rikt velsigne alle dem som i tro og tillit er lydige mot hans ord. Men hvordan vil det gå med det folk som be-visst vender Gud ryggen? Vi må be for vårt norske folk. Må vårt folk aldri savne de kristne hjems eksempel og forbilde!

*Fra andaktsboken «Daglig brød»,
Lunde forlag, 1981*

Bli med på bibelhelg!

Bibelskolen på Fossnes, 9.–11.
februar 2007.

Rimelig opphold.

Påmelding innen 7. februar. Tlf.
33 36 17 70/75.

Fullstendig program og priser
tilsendes ved henvendelse.

Adresseforandring

Det er ikke tilstrekkelig å endre adresse på postkontoret når du flytter. Husk å gi beskjed til ekspedisjonen v/Magne Ekanger (se side 2 i bladet) dersom du vil unngå å miste «Lov og Evangelium».

Red.

Det sjette bud

Av Sigbjørn Agnalt

Det sjette bud lyder slik: **Du skal ikke drive hor.** «Hva vil det si? Vi skal frykte og elske Gud, så vi lever rent og sømmelig i ord og gjerning og enhver elsker og akter sin ektefelle» (Martin Luther).

Davids dype fall

Det hendte en kveld at David gikk omkring på taket av kongens hus. Da fikk han se en kvinne som badet seg. Og kvinnen var meget vakker å se til (2Sam 11:2). Da David så henne, fikk han lyst på henne, han ville ha henne. Han så på henne og begjærte henne i sitt hjerte. Det er å drive hor etter Jesu ord i Matteusevangeliet (5:28). David var altså en slik mann, med et slikt hjerte at han kunne begjære en kvinne utenfor sitt hus og det som var hans! Det som skulle være umulig og utenkelig, var hos David en lyst og et ønske som førte til mange onde handlinger. Men det begynte i hjertet, det at han ville og kunne ønske en kvinne som ikke var hans. Det er det dype alvor i Davids fall, han lot synden i hjertet råde. «En tanke som i hjertet kom, og som man litt lot råde. Har så titt gjort sjelen tom, på Guds dyre nåde» (Sb 540).

Josef i Potifars hus

Da Josef var i Potifars hus som tjener, hendte det at Potifars hustru kastet sine øyne på ham, og hun sa:

«Kom og ligg med meg!» (1Mos 39:7). Men Josef ville ikke, han avviste henne med disse ord: «Hvordan skulle jeg da gjøre denne store ondskap og synde mot Gud».

Her møter vi et helt annet hjerte. Han kunne ikke og ville ikke gjøre dette, det var for ham en stor ondskap. I stedet for lyst og begjær, møter vi hos ham en kjærlighet til Gud som ønsker én ting: å leve etter hans vilje. Kjærligheten til Gud gjorde synden motbydelig.

Det gode og det onde

I disse to beretningene ser vi den store forskjell mellom det gode og det onde. David hadde også et rent hjerte, som et gjenfødt Guds barn. Men i denne handling var det synden som fikk utfolde seg i hans hjerte og liv, og vi får se inn i syndens dype fordervelse. Hos Josef, som heller ikke hadde noen annen rettferdighet enn troens, og som også var en synder, var det blitt slik at troen og det nye liv fikk utfolde seg, og vi får se et glimt av det rene hjerte som frykter og elsker Gud.

Ytre oppfyllelse av budet

Fariseerne var strenge med å håndheve en ytre oppfyllelse av budet. De hadde klare bud og forskrifter for hvordan loven skulle holdes, med mange forbud og påbud. Men de forsøkte å holde budet med et ureint hjer-

te. Det går ikke, for der hvor synden blir stengt ute på ett område i livet, finner den seg bare nye veier på andre måter. Slik var det med fariseerne. Det førte til at de sørget for å gjøre den fordekte utfoldelse av det syndige begjær til en del av oppfyllelsen av budet. De tolket loven til egen fordel, slik at den gav rom for en meget liberal praksis med skilsmisse og gjengifte. Så kunne de leve etter de syndige lyster, og samtidig rose seg av at de holdt budet. Det er hykleriet som Jesus refser dem for.

Fordekt utfoldelse av synd

Som parti er fariseerne borte, men som åndelig fenomen lever fariseismen i beste velgående blant oss kristne også i dag. I vår tid foregår denne fordekte utfoldelse av det syndige begjær på flere måter. Bak uskyldige uttrykk som kjæreste og venn skjuler det seg ofte en annen virkelighet, hvor en lar det syndige begjær få utfolde seg fritt.

I mange kristne forsamlinger er det ført inn en sang og musikk som er et uttrykk for dette begjær og som oppfordrer til seksuell utfoldelse. Det som skjer, er at de som synger utfolder sin seksualitet åpent for alles øyne. Det vitner bevegelser og ikke minst en sensuell syngemåte om. De som ser og hører, drikker og begjærer dette. Man kaller det kristne møter, men det som foregår er i virkeligheten hor, både av dem som utøver det og de som bifaller det.

Slik kan det onde begjær bli omgjort til drivkraft og kilde for det som kalles kristenliv. Det onde er blitt godt!

Så er det i virkeligheten bare avskyelig hykleri og en vederstyggelighet for Gud.

Et legeme for Herren

«Legemet er ikke for hor, men for Herren, og Herren for legemet», leser vi i første Korinterbrev (6:13). Det betyr at Gud har skapt oss, og Kristus har forløst oss, slik at vi med hele vårt legeme og våre lemmer skal tilhøre ham. «Dette har han gjort for at jeg skal være hans egen og leve under ham i hans rike og tjene ham i evig rettferdighet, uskyldighet og salighet, likesom han er stått opp fra de døde og lever og regjerer i evighet» (Martin Luther).

Jesus vil at vi skal tilhøre ham, leve under ham, og tjene ham. Det skjer når våre liv avspeiler Guds vesen og sinnelag, som er trofast kjærlighet. Den trofaste kjærlighet *vinner* seg en ektefelle ved å ha et vinnende vesen. Det skjer i hellighet og ære, ikke styrt av drifter og begjær, men gjennom vennskap og kjennskap, fortrolighet og kjærlighet. En kjæreste og en forlovede er ikke en ektefelle. Men de som av Gud er sammenføyet, skal få leve sammen i trofast kjærlighet og elske og ære hverandre, hele livet. Slik er Herren, og da er legemet for Herren. L&E

Møter våren 2007

Husk å gi beskjed dersom du ønsker å ha møter på din heim-plass!

Sekr.

Jesus – det troverdige vitne

Av Rune Söderlund

Vår frelser blir i det første kapittel i Johannes Åpenbaring kalt det troverdige vitne. Til de tre embeter vi bruker å tilskrive Jesus, hører også hans profetiske embete (de to andre er det konglige og det prestelige embete). Jesus er, som ingen annen, den tro og sanne forkynner av Guds ord. Han er den profet, om hvem Moses i 5Mos 18:15 sier: «En profet av din midte, av dine brødre, liksom meg, skal Herren din Gud oppreise for deg. På ham skal dere høre». På forklarelsens berg vitner vår himmelske far selv at Jesus er denne profet, idet han sier om ham: «Hør ham...» (Mat 17:5). I Apg 3:22 overfører apostelen Peter i sin preken ordene fra 5Mos 18 på Jesus. Jesus er altså den lofte troverdige profet og forkynner. Det betyr at vi av Jesu eksempel kan lære hvordan en sann forkynner skal forholde seg.

Vi har allerede vært inne på at Jesus har betont at en sann forkynner ikke forkynner sitt eget budskap til mennesker. Her tenker jeg ennå en gang på hva Jesus sier i Joh 7:18: «Den som taler av seg selv, søker sin egen ære. Men den som søker hans ære som har sendt ham, er sannferdig, og det er ikke urettferdighet i ham». I vers 16 i samme kapittel står det: «Min lære er ikke min, men hans som har sendt meg».

For Jesus var det fullstendig fremmed å måle resultatet av evangeliets

forkynnelse statistisk. Han var – som det kommer frem i lignelsen om såmannen (Mat 13) – bevisst på at en stor tilhørerskare ikke behøvde å bety stor suksess for Guds rike, fordi forskjellige mennesker mottar ordet forskjellig. Jesus bestrebet seg heller ikke på å vinne store skarer av tilhørere og disipler. Vi vet at det er Jesu ønske at alle mennesker skal bli frelst. Men vi kan også slå fast at det er helt fremmed for Jesus å tilpasse sin forkynnelse til tilhøreren for å skaffe seg så mange disipler som mulig. Derimot har vi i evangeliene mange eksempler på at Jesus, når han hadde en stor skare omkring seg, talte slik at de fleste forlot ham.

Tilhørernes reaksjoner

I vår tid har mange forkynnere den oppfatning at kunne mennesker bare forstå hva kristendommen handler om, ville de slutte seg til den kristne tro. Er det en som tar anstøt av forkynnelsen, skjer det ofte at forkynneren sier omtrent slik: «Min kjære venn, du har ikke forstått meg rett. Jeg har ikke ment det slik, som du har forstått det». Naturligvis vil jeg ikke benekte at det kan oppstå misforståelser, som skal forklares. Det er imidlertid ut fra NT helt klart at det også kan forholde seg slik, at nettopp de mennesker som tar avstand, har forstått mer av innholdet i det forkynte ord enn andre. →

Når Jesus prekte, skjedde det ofte at tilhørerne først reagerte positivt, men etter at de hadde forstått mer av hva han ville si, tok de avstand fra ham og hans budskap. Guds ord er nemlig ikke ord som det naturlige menneske finner behag i. La oss se hvordan folk reagerte på Jesu forkynnelse, og hvordan Jesus selv forholdt seg.

I Lukas 4 leser vi om Jesu besøk i en synagoge i hjembyen Nasaret. Han gikk, som det står, etter sin sedvane i synagogen på sabbaten. I synagogen kunne enhver mann bli oppfordret til å lese teksten fra loven eller profetene, og hvis han ville, hadde han rett til med egne ord å utlegge hva han hadde lest. Ved denne anledning ble Jesus oppfordret til å lese sabbatens tekst fra profetene. Man rakte ham bokrullen med profeten Jesaias bok, og Jesus leste: «Herrens Ånd er over meg, for han har salvet meg til å forkynne evangeliet for fattige. Han har sendt meg for å forkynne for fanger at de skal få frihet og for blinde at de skal få syn, for å sette undertrykte fri, for å forkynne et nådens år fra Herren». Da Jesus lukket boken, ventet alle på at han skulle utlegge versene, alles øyne var rettet mot ham, da Jesus utla ordene slik: «I dag er dette Skriftens ord blitt oppfylt for deres ører». Ordene skapte en positiv reaksjon hos tilhørerne: «Alle gav ham vitnesbyrd og undret seg over de nådens ord som lød fra hans munn». Skjønt Jesus i første omgang fremkalte en så positiv stemning, ender beretningen om Jesu besøk i synagogen i

Nasaret ikke desto mindre med at man fører ham ut til randen av det berg byen var bygget på, for å styrte ham ned...

Vi ser hvordan Jesus selv ødelegger de spirende muligheter til å få anseelse i denne verden. Han handler ikke etter menneskelige beregninger, nei han synes å være helt fri for alle menneskelige beregninger og all menneskelig klokskap. Ved sitt eget eksempel viser han den atferd som han befalte sine disipler å utvise; som duer uten svik og noen som helst beregninger. Det er kjennetegnende for hele Jesu gjerning. Etter menneskelig målestokk er Jesus et mislykket menneske.

Han har møtt det som en fristelse fra Satan å strebe etter anseelse i denne verden. Satan førte i følge Matteusevangeliet kapittel 4, Jesus med seg opp på et høyt fjell og viste ham alle verdens riker og deres herlighet og sa til ham: «Alt dette vil jeg gi deg om du vil kaste deg ned og tilbe meg». Men Jesus svarte ham: «Bort fra meg, Satan! For det står skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene».

L&E

Rune Söderlund er dr.teol/dosent i dogmatikk ved Lunds Universitet, Sverige. Dette stykket er hentet fra boken «Jesus som forkynner», utgitt på Credo Forlag, Danmark.

Hold dere borte fra hor!

Av Hans-Henrik Brix

I hellighet og ære

«For dette er Guds vilje, deres helliggjørelse: Hold dere borte fra hor. Hver av dere må vite å vinne sin egen ektefelle i hellighet og ære, ikke i lidenskapelig begjær slik som hedningene, de som ikke kjenner Gud» (1Tess 4:3-5).

Her advarer Paulus mot *hor* som en kristen ikke kan leve i uten å gå fortapt. Kjønnstriften er en meget sterk drift i vårt liv. Den er ikke noen nødløsning på grunn av syndefallet. Nei, den er gudskapt og gudvelbehagelig, men på grunn av syndefallet og vår fordervede natur fører seksualdriften ofte mennesket på avveier. Også en kristen fristes til å misbruke denne Guds gave som bare skal utfolde seg mellom mann og hustru i ekteskapet.

Ifølge erfarne sjelesørgere sliter mange kristne med seksuelle problemer, og sliter en med problemer på dette området før en blir gift, kommer noen sannsynligvis også til å slite med det i ekteskapet, for også i samlivet mellom mann og hustru er det behov for å leve avholdende i perioder.

Trofast kjærlighet – et fremmedord

Det er ikke lett å holde stand mot fristelsene i en tid der bluferdighet, seksuell avholdenhet og trofast kjærlighet er blitt fremmedord. Og lettere blir det ikke når bekjennende kristne, fremtredende politikere og andre høyt-

stående personer lever i strid med det 6. bud.

Byen Tessalonika var en viktig handelsby og havneby, og det satte sitt preg på livet i byen. Det var en løs seksualmoral, og de kristne stod i fare for å la seg smitte av umoralen i forholdet mellom kjønnene. Derfor måtte de advares mot fristelsen til å drive hor ved å la seg styre av sitt eget begjær i stedet for å la kjærligheten få råde.

Bibelen lærer at et menneske som lever i hor, som altså bryter ekteskapet ved å krenke Guds lover for samlivet mellom mann og kvinne og forsvarer dette, ikke kan bli frelst. Horkarer og ekteskapsbrytere skal ikke arve Guds rike, skriver Paulus til menigheten i Korint (1Kor 6:9-10), og i Åpenbaringsboken (21:8) sier Herren:

«De feige og vantro og vanhellige og morderne og horkarene og trollmennene og avgudsdyrkerne og alle løgnere – deres del skal være i sjøen som brenner med ild og svovel. Det er den annen død.»

De som har levd i hor, vil altså sammen med andre uomvendte, gå evig fortapt. Så alvorlig er det å være en synder!

Tempel for Den Hellige Ånd

Og i 1Kor 6:13-19 sier Paulus: «Legemet er ikke for hor, men for Herren, og Herren for legemet. Vet dere ikke at deres legemer er Kristi

lemmer? Skal jeg da ta Kristi lemmer og gjøre dem til en skjøges lemmer? Langt derifra! Eller vet dere ikke at den som holder seg til en skjøge, er ett legeme med henne? For det er sagt: De to skal være ett kjød. Men den som holder seg til Herren, er én ånd med ham. Fly hor! All synd som et menneske ellers kan gjøre, er utenfor legemet. Men den som driver hor, synder mot sitt eget legeme. Eller vet dere ikke at deres legemer er et tempel for Den Hellige Ånd som bor i dere, og som dere har fått fra Gud? Dere tilhører ikke lenger dere selv. Dere er dyrt kjøpt! La da legemet være til ære for Gud!»

All synd er alvorlig, men den som driver hor, synder ikke bare mot Gud og andre mennesker, men også mot sitt eget legeme, det som skulle være et tempel for Den Hellige Ånd. Hor vanærer Gud, bedrøver Den Hellige Ånd, og er utroskap både mot Gud og mennesker.

Derfor formaner vi til å holde oss borte fra alt det som kan friste oss til utroskap og hor. For også den syndige lyst er synd og under Guds dom. Det sier Jesus selv i Mat 5:27-28: «Dere har hørt det er sagt: Du skal ikke drive hor! Men jeg sier dere: Hver den som

«...enhver som blir fristet, dras og lokkes av sin egen lyst. Når så lysten har unnfanget, føder den synd. Men når synden er fullmoden, føder den død»
(Jak 14-15).

ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte».

La deg lede av Gud!

Ordet her lærer oss at en skal vinne sin egen ektefelle i hellighet og ære, ikke i lidenskapelig begjær som hedningene. Legg merke til at det er tale om å *vinne en ektefelle, ikke å finne en samboer*. Høysangen formaner oss til ikke å egge og vekke kjærligheten før den selv vil. Derfor er det viktig at vi lar oss lede av Gud og ikke av tidsånden, så kjærligheten ikke egges og vekkes før den selv vil, og før den unge er moden nok. Det er i virkeligheten alt for risikabelt å binde seg til et annet menneske, hvis ikke det er Guds ledelse som har ført de to sammen, og det får en aldri mulighet til å finne ut av, dersom intimiteten tar overhånd og en begynner å leve sammen uten først å ha inngått et forpliktende ekteskapslofte. Dessuten er seksuell tilfredsstillelse ingen garanti for et lykkelig ekteskap eller forhold mellom to mennesker.

Gi ikke begjæret rom!

Vi har et eksempel på det i andre Samuels bok (13). Davids sønn, Amnon, fattet kjærlighet til sin halvsøster, Tamar, som var jomfru og en vakker kvinne. Ved list sørget Amnon for å bli alene med henne, og han tok henne med makt, han lå med henne og krenket henne. Amnon var drevet av sitt sterke begjær etter Tamar, men etter sin misgjerning elsket han henne ikke, tvert imot. Det står at han hatet

henne voldsomt – ja, det hat han fikk til henne, var større enn den kjærlighet han hadde hatt til henne (v 15). En kjærlighet som i virkeligheten ikke var noe annet enn et sterkt fysisk begjær etter en vakker kvinne.

Begjæret avler synd

I det 6. bud advares vi mot å drive hor, og i det 9. bud advares vi dessuten mot å begjære – ha lyst til – det som tilhører vår neste, blant annet hans ektefelle. Selve begjæret er synd, og synd og utroskap i gjerning begynner alltid med syndig begjær i vårt hjerte.

Josef flyktet fra synden

Derfor er det viktig at vi flyr hor og holder oss borte fra alt det som kan friste oss til synd, ikke minst gjennom mediene: TV, internett, bøker, blader og reklamer. David falt fordi han dvelte ved synet av en annen manns vakre hustru, og det førte mye synd og lidelse med seg. Josef derimot er et forbilde for oss. Han avviste konsekvent tilnærmelsene fra Potifars hustru og ville ikke ligge med henne. Han sa til henne: «Hvordan skulle jeg da gjøre denne store ondskap og synde mot Gud?» Slik bør også vi tenke og handle når vi fristes til å tilfredsstille vårt begjær i strid med Guds ord.

David bekjente sin synd

Etter at David hadde drevet hor med Urias hustru, Batseba, bad han Salme 51. Her legger han sin synd og sin nød frem for Herren uten å unnskyld seg eller pynte på situasjonen.

Skileir for ungdom/ studenter

på Stokkhaugen bedehus ved Gangåsvatnet i Orkdal, Sør-Trøndelag, 22.–25. februar 2007.

Påmelding til Ingar Gangås, mob. 901 51 234 eller Ingeborg Gangås, mob. 957 07 893 innen 15. februar.

Maks. antall deltakere: 25.

Både når det gjelder synder mot det 6. bud og andre synder, kan vi gjøre Davids bønn til vår bønn:

Gud skap i meg et rent hjerte!

«Vær meg nådig, Gud, i din mis-kunnhet! Utslett mine overtredelser etter din store barmhjertighet! Tvert meg vel, så jeg blir fri for misgjerning, og rens meg fra min synd! For mine overtredelser kjenner jeg, og min synd står alltid for meg. Mot deg alene har jeg syndet, det som er ondt i dine øyne, har jeg gjort – for at du skal være rettferdig når du taler, være ren når du dømmer. (...)

Gud skap i meg et rent hjerte, og forny en stadig ånd inne i meg! Kast meg ikke bort fra ditt åsyn! Ta ikke din Hellige Ånd fra meg! Gi meg igjen din frelses fryd, og hold meg oppe med en villig ånd! Så vil jeg lære overtredere dine veier, og syndere skal omvende seg til deg» (v 3-6+12-15). L&E

Tenk på hva du har i vente!

Av Per Bergene Holm

Malakias 3:13-4:2

Herrens ord gjennom profeten Malakias er ransakende, det er tuktt og anklage. Formen er spesiell. Det er som en dialog, vi møter stadig motspørsmål og innvendinger. Jeg tror at Gud gjennom det vil vise hvordan folket har begynt å diskutere Guds ord. Er det ikke slik det er i dag også? En vil ikke ta imot tuktt eller bøye seg for det Guds ord sier, men en protesterer, kommer med innvendinger, begynner å diskutere Guds ord for selv å komme fri. Det er livsfarlig.

Deres ord har vært sterke mot meg, sier Herren. Men dere sier: Hva har vi sagt oss imellom?

Herren viser til hva folket sier og kaller det anklager mot seg. Vi ser at folket ikke kan være enig i dette. De kan ikke se at de har talt i mot Herren, når de har snakket med hverandre.

Dere har sagt: Fåfengt er det å tjene Gud! Hva vinning har det gitt oss at vi har aktet på hans bud, at vi gikk i botsgang for Herrens, hærskares Guds skyld?

Folkets verdslighet og vantro åpenbares. De ser på gudsfrykten som en vei til vinning. De har ikke sin glede i Gud og hans frelse fra dommen. Når de ikke ser noen umiddelbar jordisk fordel av sin gudsfrykt, ser de hele tjenesten for Gud og livet etter hans bud

som noe ganske fåfengt, et slit uten vinning.

En troende kan også komme inn i slike tanker, som Asaf gjorde, men den som taler på denne måte åpenbarer at han har et troløst hjerte (jf Sal 73:12-15).

Den som tenker og taler slik, vitner om at han ikke elsker Herren, har ikke sin glede i Gud og sin lyst i hans lov. Da er det ikke nåde å få høre Herren til og eie hans vennskap. Nei, en misunner tvert imot de ugudelige som kan synde fritt. Der har en sin lyst, mens livet med Gud bare er et tungt ork. Det er den ugjenfødte trelle som taler slik, den sammenløpne hop som følger Guds folk, men som har sitt hjerte igjen i Egypt. Og de er en fryktelig snare også for de troende, for de fører en verdslig ånd inn i den troende forsamling.

Da talte de med hverandre, de som frykter Herren.

Helt mørkt var det ikke. Det var noen som fryktet Herren i sannhet. De talte ikke ord mot Herren, men de talte med hverandre. Hva de talte om får vi ikke høre, men vi kan tenke at de minnet hverandre om å leve i syndenes forlatelse, i den frelse som Herren åpenbarte for dem i forsoningen, og formante hverandre til å holde ut i troskap og lydighet (jf Heb 10:19-25).

La deg ikke underholde av synden!

De moderne mediene har medført nye fristelser for kristne. En rekke umoralske serier går på vanlige kanaler på TV, og har en i tillegg kabel-TV og parabolantenne, kan allslags søppel vises på TV-skjermen. På internett er det ubegrenset tilgang på alt ondt. Mange kristne faller for fristelsen til å se på det som de vet er synd, fordi det er så lett tilgjengelig. Ordet om omvendelse må lyde! Vend deg fra det! La deg ikke underholde av synden! Kast ut fjernsynet om du ikke makter å holde deg unna svineriet. Kutt

av internettforbindelsen om du ikke kan la være å surfe på sider med syndig innhold. Vend om! Synden føder åndelig død og evig fortapelse om du ikke vender deg fra den!

En sann omvendelse fører alltid til et klart oppgjør med synden og et frelsende og fornyende møte med Jesus Kristus. Han støter ingen bort som kommer til ham med sin synd. Kom til ham og si ham hele sannheten. Han kjenner alt før du bekjenner. Kom til ham og frels din sjel! Og la oss vandre varlig!

Eivind Gjerde

Om Herren lyttet og hørte det.

I dette lys blir det godt og nødvendig å komme sammen om Guds ord. Det er ikke noe verden akter på, men Herren som troner i himmelen akter på det. «For Herrens øyne farer over hele jorden for kraftig å støtte dem som er helt med ham i sitt hjerte» (2Krøn 16:9).

For hans åsyn ble det skrevet en minnebok for dem som frykter Herren og høyakter hans navn.

Herren glemmer ikke sine, men han lar deres navn, deres bønner og nødros skrives opp i en minnebok. Herren vil komme dem i hu, han vil se til dem og komme dem til hjelp i deres nød.

Det er også som et indirekte svar til dem som syntes det var fåfengt å tjene Herren. Se, hvordan Herren «lønner» dem som frykter ham og høyakter hans navn! Det gjør de sannelig ikke forgjeves. Og likevel, de holder ikke regnskap over gitt og mottatt, men lever med Herren i hans nåde og frelse, for intet.

De skal være mine, sier Herren, herskarenes Gud, min eiendom, den dag jeg gjør mitt verk.

På dommens dag skal Herren vise seg stor, både i sin nåde og sin dom. Da skal han på en særlig måte verne om dem han kaller sine, sin eiendom. Vi møter den samme tanken i Jesu yppersteprestelige bønn: «Far, jeg vil

at de som du har gitt meg, skal være hos meg der jeg er, for at de skal se min herlighet...» (Joh 17:24).

Den siste setningen kan også oversettes: Den dag jeg framstiller (mine) i (deres) kostbarhet (skatt/juvel).

Og jeg vil være mild mot dem, likesom en mann er mild mot sin sønn som tjener ham.

Den som er sønn, får ikke lønn etter fortjeneste, men av nåde. På regnskapsdagen skal ikke Guds barn dømmes etter fortjeneste, men de skal få nåde. På den dagen skal Herren trøste sine, tørke av dem tårene, lege alle savn og på alle vis ta seg av dem.

Da skal dere igjen se forskjell mellom den rettferdige og den ugudelige, mellom den som tjener Gud og den som ikke tjener ham.

Her i tiden ser det mang en gang ut som om den rettferdige ikke har noe igjen for å frykte Herren, kanskje tvert imot, men på dommens dag skal det i sannhet bli åpenbart.

For se, dagen kommer! Den brenner som en ovn. Da skal alle overmodige og hver den som gjør ondt, være som halm, og dagen som kommer skal sette dem i brann, sier Herren, hærskares Gud, så den ikke levner dem rot eller gren.

Hvilken fryktelig dag! Da er det ingen barmhjertighet, men da skal synderen få sin lønn, da skal han få betalt for sin tjeneste under synden, og den lønnen er døden.

Den ugudelige skal bindes sammen som verdiløs halm og kastes på ilden.

Her i tiden har de ugudelige og overmodige hatt makten og syntes herligere enn de troende, men da skal deres kraft (rot) og deres herlighet (gren) tilintetgjøres.

Men for dere som frykter mitt navn, skal rettferdighetens sol gå opp med legedom under sine vinger.

De troendes frelse kalles rettferdighetens sol. Herrens frelse er rettferdig, den grunner seg på at synden er sonet og skylden er betalt. Den bygger ikke på vilkårlighet eller urett. De som lever i troen på lammet, på Stedfortrederen, har en rett hos Gud (Joh 1:12). Gud krever ikke synden betalt to ganger, men erklærer den rettferdig som har troen på Jesus.

Det er også rettferdig, sier Guds ord, at de som her i tiden har måttet lide og hatt trengsel for Jesu navns skyld, på den dag skal få oppleve frelse og herlighet (2Tess 1:5-10).

Her i tiden opplever de troende mørke og natt. De er i trengsel og nød. Men da skal rettferdigheten gå opp som en sol over dem, de skal få oppleve frelsens dag og for evig være fridd fra mørke og natt. Da skal de få hvile fra sine gjerninger, fra sin trengsel og nød. Da skal de mettes fra sin sult.

Som kalver som har stått inne-stengt på båsen en hel vinter, og endelig får springe ut i sol og frihet, skal de troende da endelig komme ut i sitt rette element, og springe som kåte dyr av glede og fryd. Et herlig uttrykk for den troendes framtidsutsikter! Hvilken «lønn» for en kort tids trengsel! L&E

Abraham trodde Gud

Bibeltidning ved Ingar Gangås

1. Mosebok 13:8-18

Det er ikke alltid at vi mennesker velger det som er riktig. Noen ganger har vi ikke tid til å vente på Gud. Andre ganger retter vi oss etter vår egen vurdering av situasjonen, uten å spørre Gud til råds.

Lots eget valg

Lot er et eksempel på en som valgte «for seg selv» (v 10-11). Dette valget ble skjebnesvangert for Lot (jf 1Mos 18:20-23; 19:1-9). Han bosatte seg så nær opptil Sodoma som mulig. Det gikk ikke så lang tid før byen hadde omringet ham slik at han befant seg midt i syndens sentrum.

Det fatale med Lots valg var at han «så», og fikk lyst på, det mest frodige og grøderike området, det beste øyet kunne tenke seg. Men han tok ikke Gud med på råd. På samme måte ble Eva dåret da hun og Adam falt i synd (1Mos 3:6). «Hun så at treet var godt å ete av, og at det var en lyst for øynene

– et prektig tre». Vi vil så gjerne velge det store, det flotte, det som synes. Så velger vi gjerne vår egen vei, vår egoisme, selvlivet.

Herren var barmhjertig mot Lot (19:10-26) og berget ham. Hans hustru snudde seg under flukten, og så seg tilbake. Synden hadde slik makt over henne at hun ikke klarte å løsrive seg fra den, og hun ble til en saltstøtte.

Den lange tiden i syndige omgivelser hadde også satt sitt preg på Lot, og vi skjønner at det var med nød og neppe at han ble berget. Lots to døtre førte slekten videre med sin egen far, og ble opphavet til amonittene og moabittene. Også dette skjedde etter deres egen planlegging og handling i synd (19:30-38).

Abraham lot Herren velge for seg

Om Abraham leser vi at han lot Herren velge for seg (13:14-18). Han var blitt utvalgt av Gud til å følge Herrens vei (18:18-19). Hvordan fikk Abraham velsignelsen slik at han kunne bli til et stort folk? Ved at Herren forbarmet seg over ham og kalte ham. «Herlighetens Gud åpenbarte seg for vår far Abraham mens han var i Mesopotamia, og han sa til ham: dra ut fra ditt land og din slekt, og gå til det land jeg vil vise deg» (Apg 7:2-3). Slik vitnet Stefanus om det som skjedde da Abraham i tro (Heb 11:8) drog ut fra hedenskapet, stjernedyrkelsen og av-

Vi begynner i dette nummer en bibelserie over patriarkene Abraham, Isak og Jakob, samt Josef og Juda. Artiklene kan leses hver for seg, og noe av stoffet vil aktualiseres på vår situasjon i dag. Det er et ønske at også yngre lesere vil ha utbytte av serien.

Red.

gudsdyrkelsen (Josva 24:2; 14-15) i Ur. Utgravninger fra Ur, som nå er lokalisert til et område ca. 1 mil fra Eufkrat og omkring 17 mil fra Persia-gulven, har funnet inskripsjoner til måneguden *Hurki*, noe som bekrefter at de dyrket fremmede guder. Den gang lå byen sannsynligvis helt ute ved havet, slik at sandkornene ved havets strand var noe han kunne se for seg da kallet kom. De utallige stjerne-ne på himmelen var heller ikke noe ukjent fenomen for en Østens sønn. Nå måtte Abraham vekk fra alt dette, for å følge Herren og la seg lede av ham.

Velsignelsen knyttet til Messias

Det var for Jesu skyld at Gud ville velsigne Abraham. Grunnlaget for Herrens frelse med Abraham var at «i deg (altså i hans ætt) skal alle jordens slekter velsignes» (12:3). Frelsen var knyttet til troen på ham som skulle komme, Messias. Denne «ætt» (sæd, spire) er Kristus. Ved å ta imot denne frelse, fikk Abraham et helt nytt liv, og det måtte bli en ny vandring...

Mange prøvelser

Denne nye vandringen skulle by på mange vanskelige valg og prøvelser. En ting var å forlate alt det gamle i sitt

eget land, men verre var det kanskje for ham at alt det som lå foran var så totalt nytt og ukjent for ham. Han visste ikke hvor han skulle hen. Men Herren kom til å lede ham skritt for skritt, selv om det ble en lang og prøv-som vei.

Utsettelse ved grensen

De kom til grensebyen Karan, helt opptil det nye landet, hvor det ble et lengre opphold. De bosatte seg der (11:31). Karan betyr «utsettelse, hindring», og det er mye som tyder på at hans far ikke maktet å løsrive seg fra deres gudsdyrkelse og de skikker de hadde vært vant til å praktisere. Her ble det en hindring for Abraham, slik at Herren måtte kalle ham på nytt (12:1-4).

Vi får vite at Abraham var hele 75 år gammel da han brøt opp derfra (12:4). Det var sikkert ikke lett for ham å ta avskjed med sin far og resten av familien. Da hadde han allerede mistet sin bror, Haran (11:28), som var far til Lot. Han døde i Ur allerede før kallet til Abraham var kommet. Kan-skje var tapet av denne broren en del av kallet? Hvor ble det av broren da han døde? Hvor gikk han hen? Opp-bruddet fra Ur hadde ikke vært enkelt, men å slite seg løs og reise fra Karan var sikkert enda vanskeligere. Bare brorsønnen Lot ble med videre, og det står at Abrahams «far, Tarah, døde i Karan, 205 år gammel» (11:32).

Dette avsnittet skal lære oss at det er farlig å gro fast i hedenskapet.

*Løftene kan ikke svikte,
nei, de står evig fast!
Jesus hvert ord har beseglet
den gang hans hjerte brast.*

Mange kommer bare *inntil* grensen. Abrahams bror, Nakor, kom også flyttende hit, hvor han ble boende med sine husguder (24:10; 27:43). Men det var ikke det samme som å komme *inn* i det lovede landet.

Fiendene bodde i landet

Da det lille følget endelig kom til det lovede landet, viste det seg at det var fullt av flere omvandrende folk der. Blant annet står det å lese at «Kana'aneerne bodde den gang i landet» (12:6). Mange av disse stammene var store og sterke. Abraham hadde bare løftet fra Gud om at han skulle få landet, og nå måtte han sette sin lit til at Herren ville oppfylle dette «i sin time».

Hungersnød

Så ble det hungersnød, og Abraham måtte flykte til Egypt (12:10). Hvor ble det så av den velsignelse som Gud hadde lovet ham? Dette ble en ny trossprøve.

I Egypt fryktet han at noen ville legge hånd på hans kone, Sara, som var meget vakker, og at de ville drepe ham for å ta henne. Derfor løy han om at hun var hans søster, i håp om at de ville spare ham for hennes skyld, 12:11-13. Dette var en «halv» sannhet, da hun var hans fars datter, men ikke datter av hans mor, 20:12. Denne løgn førte nesten til at det gikk galt, og at Farao hadde tatt henne til hustru. Men Gud vendte også dette til noe godt, og Abraham «vant seg» både småfe og storfe og esler, trelles og trellekvinner,

Himmel og jord skal brenne,
høyder og berg forsvinne,
Men den som tror skal finne:
Løftene rokkes ei!

eselhopper og kameler mens han var der, 12:16.

Seinere gjentok Abraham nøyaktig den samme løgn for kong Abimelek i Gerar (20:1 ff), noe som viser oss hvor sent vi mennesker lærer.

Trette mellom brødre

Den neste prøvelsen var at det ble trette mellom «brødre» (13:7). Inntil nå hadde han i alle fall hatt støtte i sin brorsønn Lot. Men så skulle det vise seg at de måtte skille lag, noe som medførte mye vondt, og mang en inn-trengende forbønn for Lot.

Han måtte redde Lot da han ble tatt til fange av flere nabokonger, som hadde slått seg sammen for å ta området ved Sodoma og Gomorra. Abraham mønstret sitt folk og gikk til krig for å befri krigsfangene (14:1 ff). Abraham vant en stor seier, for Herren var med ham.

Trøst i striden

Melkisedek, kongen i Salem (Jerusalem), kom ut til ham med brød og vin, og som prest for Den Høyeste Gud, han som er herre over himmel og jord, velsignet han Abraham (14:18-19). Midt i strid og nød, tok Gud seg av Abraham for å vise ham at landet skulle skjenkes ham. Snart skulle det

*Gjør du som Abraham gjorde,
– sku imot himlen opp!
Mens du da stjernene teller,
vokser din tro, ditt håp.*

komme et viktig tidsskille. Pakten med Noa skulle erstattes, eller gå over i pakten med Abraham. Som den nye pakt ble innledet ved at Johannes døperen gav vitnesbyrd om Jesus, mens Jesus ble døpt av Johannes, ser vi her at Melkisedek (navnet betyr: rettferdighetens konge, fredens fyrste) gav Abraham vitnesbyrd, i det han fikk tiende av Abraham.

Forbønnens makt

Deretter ble det en stor bønnekamp da Abraham fikk beskjed av Herren om at Sodoma måtte ødelegges på grunn av den store ondskap som var steget opp til Herren (18:20-21). Han gikk i forbønn for Lot, og det er gripende å legge merke til den nød han hadde for sin «fiende» (18:22 ff; 19:27) som hadde valgt å gå «sin egen vei».

Alt dette skal lære oss hvor farlig det er å gro fast i synden, og hvor lett det er at hedenskapet innhenter oss. Da skulle vi lære å leve som Abraham, i kamp mot fienden, i bønn for oss selv og våre brødre, og i tro til Guds ord og løfter. Det kan godt hende at vi må flytte ut fra det hedenske område vi bor i, bort fra Sodoma og Gomorra, for å berge livet. Det viktigste er at vi er

lydige overfor Guds kall, slik at vi får leve under hans velsignelse.

Fikk ingen sønn – saken i egne hender

Årene gikk, men løftessønnen var ennå ikke kommet. Sara og Abraham så ut til å bli barnløse (15:2). I denne fortvilte situasjonen fulgte de en skikk som var vanlig i Østerland, og Abraham gikk inn til sin trellkvinne. Slik ble Ismael født av Hagar. Men dette ble ikke til noen velsignelse. De hadde tatt seg til rette på egen hånd, og det skulle vise seg at Ismael og hans etterkommere kom til å bo som fiender midt imot løftessønnen Isak og hans etterkommere, Israel (16:12; Gal 4:22-31). Resultatet var at det ble fiendskap og hat mellom disse to folk til alle tider, slik det fortsatt er en pågående konflikt i Israel og Midtøsten.

Oppgjør – Gud handlet i sin time

Da Abraham var 99 år åpenbarte Gud seg for ham på nytt, og minte ham på den synd han hadde begått da han gikk inn til Hagar, og at han måtte vandre ustraffelig for Herrens åsyn (17:1-2). Da var Ismael blitt 13 år og «et vill-esel av et menneske» (16:12). Abraham hadde allerede høstet fruktene av å ta saken i sine egne hender, og han falt «pladask» på sitt ansikt og bekjente sin synd (17:3). Året etterpå skjedde underet at Isak ble født. Da var alle menneskelige forutsetninger borte, og Gud kunne gi dem sønnen «av bare nåde». Slik ble Isak et bilde på hvordan det er å bli født på ny. Det skjer først når alt menneskelig strev er

over, når en har mistet all tro på seg selv. Da handler Gud. Det blir en gjenfødelse ovenfra.

Abraham stolte på Gud

Abraham hadde ennå ikke møtt den største prøven for å lære å «sette sin sak i Herrens hånd» (Sal 37:5 ff). Det skjedde da Isak var blitt en ungdom. Gud åpenbarte seg for Abraham med beskjed om at han måtte ofre Isak, som han nå var blitt så glad i, og som han var blitt så sterkt knyttet til. Nå skulle det vise seg om det holdt det han trodde på.

Det var ikke lett å se meningen i at sønnen skulle ofres. Etter så mange års venting, var det ikke så underlig om han hadde begynt å bli så glad i gutten at han nærmest var blitt som en avgud for ham. Alt det som er i ferd med å ta førsteplassen i våre hjerter, er til stor fare for oss selv, og til hinder for Guds rikes vekst. Gud vil ikke at vi skal stole på noe annet enn ham selv og hans ord. I Guds rike må Jesus ha førsteplassen. Her står Abraham som et lysende eksempel for oss alle. Han visste at Gud hadde knyttet løftet om velsignelsen til Isak. Likevel var han villig til å ofre sin sønn, i det han klynget seg til det håp at Gud kunne oppvekke ham fra de døde (Heb 11:17-19). For han ville ikke være ulydig mot Guds ord.

Abraham viste seg som den store troskjempem: «Abraham trodde Gud» (Rom 4:3). «Mot håp (utenfor alt håp) trodde han med håp» (Rom 4:18). Og «han tvilte ikke på løftet» (Rom 4:20).

Gud sørget for offerlammet

På Moria lærte han også at Gud ville sørge for offerlammet. Da Abraham hadde ofret væren som hang fast i kjerret bak ham *istedenfor* sin sønn, skjønte han enda bedre at Gud en dag kom til å ofre et bedre offer. Abraham «så fram til frelsens dag og hilse den med glede» (Heb 11:13). Den gamle pakts spørsmål: «Hvor er lammet?» (22:7), skulle få sitt svar. Det skulle oppfylles da døperen Johannes sto fram ved Jordanbredden og forkynte om Jesus: «Se, der Guds lam som bærer (bort) verdens synd!» (Joh 1:29). Abrahams eneste håp var løftet om frelse ved den lovede Messias. Dette løfte var hans trøst under vandringen, og det samme løfte førte ham frelst heim til sin himmelske herlighet.

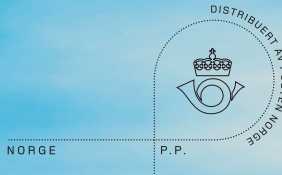
Løftene kan ikke svikte

Du kan lite på Gud. Det eneste som vil holde den dagen du må forlate dette livet, er Jesus. Han har gjort alt for å frelse deg. Vi kan aldri forstå at det behaget Herren å knuse sin Sønn (Jes 53:10). Men han gjorde det for at synden skulle få sin straff og sones, slik at «hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv» (Joh 3:16).

Både i livet og døden kan du stole på Jesus. Derfor er det om å gjøre å bli hos ham – hele livet! L&E

(Sangversene: Sb 364:1,2 + 6)

*Tro under alt som deg møter;
snart du jo hjemme er!
Da skal du evig få skue
det som du trodde her.*

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Jesu sår

Av Erling Ruud

Det eneste Jesus viste sine disipler etter oppstandelsen, var sårene. Da han kom til sine redde venner på salen i Jerusalem, viste han dem sine hender og sin side. «Da ble disiplene glade, da de så Herren». De to Emmaus-vandrerne kjente ham ikke før han brøt brødet: Da så de sårene i hans hender. Det var sårene som jaget tvilen bort fra Tomas, så han falt ned for Jesus og ropte: Min Herre og min Gud!

Vår dypeste kilde til glede er Jesu sår. Når vi er redde og frykter for verdens forfølgelse og hån og spott, da viser han oss sine hender og sin side. Jesu sår er seiersmerkene. For alle svake kristne, for alle redde disipler, for alle som er nedtrykt av sine stadige nederlag, er det en evig glede i Jesu sår. Sårene forkynder at han har seiret for oss.

Når Jesus er borte for oss, når de gode følelser svikter, når vi ikke lenger føler hans kraft og hans nærhet, da kan vi i bønn se hen til ham og si som de to: Herre bli hos meg!

Og han skal komme og vise deg sårene i sine hender – «Se, jeg har tegnet deg i begge mine hender».

I tvilens og fortvilelsens mørke, når det ikke er synlige frukter i livet, når alt går imot, og prøvelser og vanskeligheter formørker synet og sinnet, da er det igjen bare Jesu sår som kan gi fred og hvile og ro. Gjør du som Tomas, og går til Jesu venner og forteller dem om din tvil, og ber og venter sammen med dem, da vil han vise deg sine sår. «Han er såret for våre overtredelser – og ved hans sår har vi fått legedom» (Jes 53).

*Om noen meg nå spørre vil
om grunn til salighet,
og om det hører mere til
som man bør have med,
føruten Jesu sår og blod
som han for verden flyte lot.*

*– Jeg svarer med et freidig mot:
Min grunn er Jesu blod!*

Fra andaktsboken «I lyset»,
Lutherstiftelsen, 1939